

Arrest

nr. 52 959 van 13 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 16 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 10 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2010.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat L. LUYTENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit Cabinda. U bent geboren in Buco Zau, Cabinda en op jonge leeftijd met uw familie naar de wijk Scapazar verhuisd, in de buurt van Cabinda stad. Op uw vijftiende woonde u gedurende een jaar in Muanda waarna u terugkeerde naar Scapazar, waar u sindsdien hebt gewoond met u familie en werkte als verkoopster op de markten van Povo Grande en Yabe.

Uw vader was lid van de groep Mpalabanda en nam u begin 2004 mee naar een manifestatie van de organisatie in Cabinda. Enkele dagen na de manifestatie kwamen drie politieagenten naar uw huis en pakten u op. Ze brachten u naar een onbekend bos, een eindje van Scapazar, en zeiden dat ze door deze actie uw vader wilden waarschuwen dat hij bij Mpalabanda moest weggaan. Ze sloegen u,

sneden met een glasscherf in uw been, verkrachtten u en lieten u daarna achter. U kroop naar de kant van de baan waar u werd gevonden door een onbekend meisje dat u naar huis bracht. U vertelde uw vader wat er gebeurd was waarop hij antwoordde dat hij Mpalabanda niet zou verlaten en hij bereid was voor de organisatie te sterven. Hij bracht u naar het ziekenhuis voor verzorging. Na ongeveer drie dagen is hij vertrokken evenals u broer I.. Het lichaam van uw vader werd de volgende dag, in december 2004, op straat gevonden. Irdon hebt u nooit meer teruggezien. In 2005 ging u naar het kantoor van Mpalabanda van waaruit u deelnam aan een manifestatie in Cabinda stad. Tijdens de manifestatie zei u aan Padre C. dat u lid wenste te worden van Mpalabanda, waarna u uw naam en afkomst diende op te geven in de kerk. U nam in totaal deel aan drie jongerenvergaderingen, die allen in 2005 in de Sao Pedro kerk plaatsvonden en werden geleid door de woordvoerder van de organisatie, Raul Danda. In 2006 werd Padre C. opgepakt en besloot het MPLA dat Mpalabanda geen manifestaties meer mocht houden. Daarmee stopten ook uw activiteiten voor Mpalabanda een tijdlang. In 2008 deed Agostinho Chicaia via een brief aan de kerk een oproep om opnieuw een manifestatie te organiseren, waaraan u zelf ook deelnam. Op 23 maart 2010 ging u naar de markt om te verkopen. U nam een taxi naar huis. In de wagen bleken zich echter een gewapende vrouwelijke en mannelijke agent te bevinden die u oppakten. Ze brachten u naar een afgelegen plek waar u verkracht werd. Daarna werd u naar een klein huis gebracht, waar ook nog enkele andere meisjes zaten, en ontdaan van uw geld en uw telefoon. De volgende dag werd u door agenten naar een kantoor gebracht op dezelfde locatie, waar u door een chef ondervraagd werd over Mpalabanda. U werd hierbij seksueel misbruikt. U ging terug naar uw cel en later werd u opnieuw naar het kantoor gebracht. Ditmaal was er een andere chef, die eerst zei dat hij u ging doden en daarna dat hij dat hij u zou helpen. U had ooit zijn vrouw financieel geholpen in het ziekenhuis en daarom wilde hij u nu helpen ontsnappen. Die nacht sliep u in zijn kantoor en vertrokken jullie diezelfde nacht nog per taxi naar het woud. Van daaruit vloog u, samen met de chef en andere politieagenten, per politiehelikopter naar Luanda. De chef bracht u naar een blanke man die Engels sprak en die u zou helpen, waarna hij wegging. De volgende dag is de blanke man naar een kantoor gegaan om hulp voor u te vragen. Op het kantoor kon men echter niets doen voor u en de blanke man zei dat u geen andere optie had dan het land te verlaten. Op 11 april 2010 hebt u Luanda verlaten en bent u in gezelschap van de blanke man naar België gereisd. Op 12 april 2010 kwam u aan in België waar u dezelfde dag asiel aanvraagde.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd te worden dat u er niet in geslaagd bent een 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst bent u niet in staat de reden van uw vervolging aannemelijk te maken, met name uw lidmaatschap van de mensenrechtenorganisatie Mpalabanda.

Aangaande uw engagement voor Mpalabanda zijn verscheidene van uw verklaringen in strijd met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt.

Over uw eigen activiteiten voor Mpalabanda stelt u dat u deelnam aan drie manifestaties van Mpalabanda, in 2004, 2005 en 2008 (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, dd. 20 juli 2010, hierna CGVS p. 15). Het was die laatste manifestatie, in 2008 bijeengeroepen door Augustinho Chicaia (CGVS p. 11), die in maart 2010 leidde tot uw arrestatie en opsluiting door de politie (CGVS p. 12). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt heeft Mpalabanda na zijn verbanning in 2006 evenwel geen manifestaties meer georganiseerd en werd hier ook niet toe opgeroepen door Augustinho Chicaia (zie informatie in het administratief dossier). Het is dus niet mogelijk dat u in 2008 aan dergelijke activiteit – die bovendien de directe aanleiding was van uw vervolging – hebt deelgenomen.

Verder zegt u de jongerenvergaderingen van Mpalabanda te hebben bijgewoond onder leiding van de woordvoerder Raul Danda – die u overigens bij de naam Raul Damba noemt (CGVS p. 14 en p.16). Binnen Mpalabanda heeft Raul Danda echter uitsluitend de functie van woordvoerder betrokken en werd de rol van jeugdleider achtereenvolgens ingenomen door João Conde, Bartolomeu Razai of Inacio (zie informatie in het administratieve dossier), die u geen van allen vernoemt in uw relaas.

Bovendien geeft u foutieve informatie over de problemen die de leiders kenden omwille van het feit dat de organisatie in 2006 niet langer werd toegestaan door de Angolese overheid. Zo zegt u dat Padre C.– die overigens priester is aan de Imaculada Conceição en niet zoals u stelt aan de São Pedro kerk (CGVS, p. 12)– in 2006 werd gearresteerd (CGVS p. 14) en in 2008 nog steeds gevangen zat (CGVS, p. 16), terwijl hij in werkelijkheid slechts één keer gearresteerd werd te Cacongo en dezelfde dag weer vrijgelaten. Er kon geen informatie worden teruggevonden over de arrestatie van Padre C. in 2006 (zie informatie in het administratief dossier). Merkwaardig is ook dat u op de vragen of Augustinho Chicaia en Raul Danda ooit problemen hebben gekend telkens antwoordde met 'Weet ik niet' (CGVS p. 16), omdat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat zij beiden in 2006 werden gearresteerd (zie informatie in het administratief dossier). Nochtans betreft het hier informatie over de periode dat u zelf actief was en over de leiders van de organisatie, die u zegt

in eigen persoon te hebben ontmoet (CGVS p. 11 en p. 16) (in het geval van Chicaia en Danda zelfs na de arrestaties).

U geeft daarnaast enkel vage en incoherente informatie betreffende de inhoud van u activiteiten voor Mpalabanda. Zo kan u geen enkele exacte datum opgeven van de manifestaties of de vergaderingen waaraan u deelnam (CGVS pp. 10-11, p. 13 -15), en kan u slechts drie andere leden van de jongerenwerking noemen en enkel bij hun voornaam (CGVS p. 14). Gevraagd naar de doelstellingen en strategieën van Mpalabanda stelt u enerzijds dat jullie moeten opstaan en strijden tegen het MPLA en vóór de onafhankelijkheid van de staat Cabinda (CGVS pp. 14-15) en anderzijds dat jullie geduld moeten hebben en niet trachten de onafhankelijkheid te bereiken door geweld (CGVS p. 15). Buiten de kennelijke contradictie in uw beschrijving van de doeleinden, is deze ook niet in overeenstemming met de hoofddoelstelling van Mpalabanda, die zich als enige mensenrechtenorganisatie in Cabinda in de eerste plaats bezig houdt met de documentatie van mensenrechtenschendingen die worden gepleegd door zowel de overheid als door leden van het Flec (zie informatie in het administratief dossier). Het komt niet doorleefd en bijgevolg niet waarachtig over dat u niet in staat bent dergelijke informatie te geven over de organisatie en uw activiteiten ervoor.

Voorts zijn er een aantal grote vraagtekens te plaatsen bij uw verklaringen omtrent uw woonachtigheid en de plaats van de vervolgingsfeiten in Cabinda.

U bleek de begrippen “etnische groep” of “stam” niet te kennen. Zo kon u noch uw eigen etnie of stam, noch die van uw ouders noemen. Als antwoord op deze vraag somde u eerst de plaatsnamen (municipios) Bucu Zau en Landana op en dan de taal Fioti.

Daarnaast is ook uw kennis van de provincie en van Cabinda stad uiterst beperkt. Dit is zeker merkwaardig gezien uw beweerde interesse in de provincie en haar onafhankelijkheid en gezien het feit dat u bijna u hele leven vlakbij de stad hebt gewoond en u zich regelmatig naar het centrum van de stad verplaatste, onder meer voor uw werk (CGVS p. 5), uw kerkactiviteiten (CGVS, p.18) en voor de verkiezingen (CGVS p. 17).

U weet niet welke de vier municipio's zijn van Cabinda – namelijk Cabinda, Bucu Zau, Belize en Landana/Cacongo (zie informatie in het administratief dossier) – en noemt daarentegen een aantal namen van wijken (CGVS p. 18). U moet zeer lang nadenken over de lokale naam van de hoofdstad van Cabinda, Tchiowa. Nochtans verklaart u de stad zelf bij deze naam te noemen (CGVS p. 19), hetgeen niet overtuigend overkomt, vermits u in dat geval ongetwijfeld in staat zou zijn geweest deze naam meteen en spontaan te noemen.

Als praktiserend katholiek is het overigens merkwaardig dat u ten onrechte verklaarde dat de kathedraal in Cabinda São Pedro wordt genoemd en in de benedenstad is gelegen, terwijl de kathedraal van Cabinda de Igraja de Nossa Senhora Rainha do Mundo is, gelegen in de Resistencia wijk, ten noorden van Cabinda (zie informatie in het administratief dossier). Vermits uit uw verklaringen blijkt dat São Pedro uw eigen kerk was, is het des te opmerkelijk dat u zich hierin vergist. Verder beweert u – in strijd met de werkelijkheid – dat er geen wijk of straat in Cabinda naar Simulambuco is vernoemd (CGVS p.20), kent u de naam niet van de rivier die door Cabinda stroomt (CGVS, p. 20), noch de plaats van de brug die erover is gebouwd, en hebt u nooit van de wijk Lombo Lombo gehoord (CGVS, p. 20). Desalniettemin betreft het hier allen centrale plaatsen in Cabinda (zie informatie in het administratief dossier). Bovenstaande vaststellingen stellen de geloofwaardigheid van uw verblijf in Cabinda ernstig in vraag waardoor.

Uit al het voorgaande blijkt dat u uw activiteiten voor Mpalabanda, en evenmin uw verblijf in Cabinda aannemelijk heeft weten te maken. Vermits beide elementen cruciaal zijn in de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, kan aan hieraan dan ook geen geloof meer worden gehecht.

Wat uw reisweg betreft kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. U beweert zonder problemen langs de grenscontrole te Brussel te zijn gegaan waarbij het (valse) paspoort in handen bleef van uw begeleider en u zelf geen documenten had. Het CGVS beschikt echter over informatie dat dit niet mogelijk is, omdat iedereen die de grenscontrole in de luchthaven Brussel Nationaal doorloopt individueel en persoonlijk aan een paspoortcontrole wordt onderworpen (zie informatie in het administratief dossier). Daarenboven kent u de naam van uw begeleider niet, bij wie u eerst gedurende twee weken woonde in Luanda en die u daarna tot in Brussel vergezelde (CGVS pp. 6-7).

De door u neergelegde Cédula Pessoal bevestigt dat u geboren werd te Bucu Zau, Cabinda. Het feit dat dit document in 2004 is uitgegeven in Luanda kan uw verblijf in Cabinda tijdens de door u aangehaalde gebeurtenissen echter niet bevestigen.

U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van uw lidmaatschap van Mpalabanda en van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw identiteit of reisweg zou kunnen aantonen.

Daarnaast is ook uw kennis van de provincie en van Cabinda stad uiterst beperkt. Dit is zeker merkwaardig gezien uw interesse in de provincie en haar onafhankelijkheid en gezien het feit dat u bijna u hele leven vlakbij de stad hebt gewoond en u zich regelmatig naar het centrum van de

stad verplaatste, ondermeer voor uw werk (CGVS p. 5), uw kerkactiviteiten (CGVS, p.18) en voor de verkiezingen (CGVS p. 17).

U weet niet welke de vier municipio's zijn van Cabinda – namelijk Cabinda, Buco Zau, Belize en Landana/Caongo (zie informatie in het administratief dossier) – en noemt daarentegen een aantal namen van wijken (CGVS p. 18). U moet zeer lang nadenken over de lokale naam van de hoofdstad van Cabinda, Tchiowa. Nochtans verklaart u de stad zelf bij deze naam te noemen (CGVS p. 19).

Als praktiserend Katholiek is het overigens merkwaardig dat u niet weet dat de kathedraal van Cabinda de Igreja de Nossa Senhora Rainha do Mundo is, gelegen in de Resistencia wijk, ten noorden van Cabinda (zie informatie in het administratief dossier), en daarentegen stelt dat uw eigen kerk de kathedraal is, namelijk de São Pedro kerk, gelegen in de benedenstad. Verder beweert u – in strijd met de werkelijkheid – dat er geen wijk of straat in Cabinda naar Simulambuco is vernoemd (CGVS p.20), kent u de naam niet van de rivier die door Cabinda stroomt (CGVS, p. 20), noch de plaats van de brug die erover is gebouwd, en hebt u nooit van de wijk Lombo Lombo gehoord (CGVS, p. 20). Desalniettemin betreft het hier allen centrale plaatsen in Cabinda (zie informatie in het administratief dossier). Bovenstaande vaststellingen stellen de geloofwaardigheid van uw verblijf en deelname aan Mpalabanda activiteiten in Cabinda ernstig in vraag waardoor ook de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten, die daarmee verband houden, verder wordt aangetast.

Wat u reisweg betreft kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden. U beweert zonder problemen langs de grenscontrole te Brussel te zijn gegaan waarbij het (valse) paspoort in handen bleef van uw begeleider en u zelf geen documenten had. Het CGVS beschikt echter over informatie dat dit niet mogelijk is, omdat iedereen die de grenscontrole in de luchthaven Brussel Nationaal doorloopt indicieel en persoonlijk aan een paspoortcontrole wordt onderworpen (zie informatie in het administratief dossier). Daarenboven kent u de naam van uw begeleider niet, bij wie u eerst gedurende twee weken woonde in Luanda en die u daarna tot in Brussel vergezelde (CGVS pp. 6-7).

De door u neergelegde Cedula Pessoal bevestigt dat u geboren werd te Buco Zau, Cabinda. Het feit dat dit document in 2004 is uitgegeven in Luanda kan uw verblijf in Cabinda tijdens de door u aangehaalde gebeurtenissen echter niet bevestigen.

U legt tot slot geen enkel begin van bewijs voor van uw lidmaatschap van Mpalabanda en van de door u ingeroepen vervolgingsfeiten, noch enig document dat uw identiteit of reisweg zou kunnen aantonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1 Verzoekster is het niet eens met de bestreden beslissing. Zij behoudt zich het recht voor om ter zitting bijkomende toelichting te verstrekken omtrent de feiten. Zij brengt het bewijs bij van haar Angolese nationaliteit. Zij zal inspanningen doen om bijkomende bewijsstukken en/of aanwijzingen te verzamelen betreffende haar lidmaatschap van Mpalabanda en betreffende haar recent verblijf in Cabinda, minstens gedurende de periode waarin de aangehaalde vervolgingsfeiten zich afspelen. Zij voegt een medisch attest toe waarin wordt vastgesteld dat zij een groot litteken op haar linkerbeen heeft, veroorzaakt door een mes. Via het Rode Kruis heeft zij een tracing verstuurd naar Cabinda om haar moeder terug te vinden. Zij behoudt zich het recht voor hierop terug te komen in de loop van de procedure van zodra zij bijkomende informatie heeft. Zij vraagt de Raad om haar verzoek opnieuw te onderzoeken, rekening houdend met al de aangehaalde feiten en informatie, de algemene context in haar land van herkomst, haar persoonlijke ervaringen en die van haar familie, de stukken van het dossier, alle andere omringende omstandigheden en met wat zij ter zitting nog zal verduidelijken en aanvullen ter staving van haar asielaanvraag. Zij vraagt eveneens minstens te stellen dat haar problemen aanleiding geven tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, omwille van dezelfde feiten en gegevens die werden aangehaald ter staving van haar asielaanvraag.

2.2. Verzoekster doet niet de minste poging om de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissing liggen, *in concreto* te weerleggen. Zij voert geen concrete argumenten of elementen aan die deze motieven ook maar enigszins kunnen ontkrachten. De motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoekster niet dienstig worden weerlegd, onverminderd overeind.

Aldus oordeelde de commissaris-generaal terecht dat verzoekster haar lidmaatschap bij de mensenrechtenorganisatie Mpalabanda niet aannemelijk heeft gemaakt (verklaringen in strijd met informatie, vage en incoherente verklaringen betreffende de inhoud van haar activiteiten), dat er grote

vraagtekens konden geplaatst worden bij haar verklaringen omtrent haar “woonachtigheid” en de plaats van de vervolgingsfeiten in Cabinda. Ten slotte werd vastgesteld dat verzoeksters kennis over de provincie en over de stad Cabinda uiterst beperkt is.

Voorts brengt verzoekster geen van de in haar verzoekschrift aangekondigde bewijsstukken bij.

Inzake het moeilijk leesbaar medisch attest blijkt enkel dat verzoekster een litteken heeft op haar linkerbeen. Een medisch attest is geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin verzoekster haar verwondingen opliep. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, wat hij onder meer kan afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Niettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Het medisch attest vormt dan ook geen voldoende bewijs voor de door verzoekster aangehaalde vervolgingsfeiten.

Wat betreft het tracingformulier van 28 juli 2010, blijkt dat dit document enkel aangeeft dat verzoekster een zoektocht naar haar moeder heeft ingezet. Het kan op zich geen ander licht werpen op de vaststellingen gemaakt in de bestreden beslissing en kan het gebrek aan geloofwaardigheid van verzoekster niet herstellen.

Verzoekster vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De bewijslast ligt daarvoor evenwel bij haar (RvS 3 september 2008, nr. 185.993) en er dient vastgesteld dat zij niet aangeeft op welke wijze artikel 48/4 van voormelde wet van 15 december 1980 geschonden zou zijn, noch geeft zij aan waarom zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van voormeld artikel 48/4. De ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas mede in acht genomen, ontwaart de Raad geen elementen die nopen tot de toekenning van de kwestieuze status.

2.3. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend en tien door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER